

[Hagen Hagensen]

er sket det, at man, dagen før lovforslagene fremsættes her i tinget, har indkaldt repræsentanter for de kommunale organisationer, og de har i hovedtræk fået at vide, hvad der nu forestod. De har ikke haft chance for overhovedet at sætte sig hen og beregne og være med til at drøfte, om det nu var det rette, det, der skete her.

Jeg kan ikke lade være med at sige her, at den hovedstadsudligning, der nu kommer til at ske med en betydelig højere procent af beskatningsgrundlaget, burde have været drøftet meget nøje med alle de implicerede parter. Det er flere amter og en række kommuner, der nu kommer til at bære ved til bålet.

Der er heller ingen tvivl om det, der har været nævnt af mange heroppefra i dag, at om ikke der er et incitament, så er der dog en latent opfordring til en række kommuner til at ændre på fordelingen mellem personlige skatter og grundskatter med den følge, at de kan opnå et større tilskud og nedsætte de personlige skatter.

Det gælder med det gamle ord, at den, der kommer først til mølle, får først malet, og der skal nok være nogle stykker, der spænder for og kører til mølle og ser at få det klaret. Jeg erkender, at hvis alle gør det, er der ikke noget ved det, men de, der kommer først, får en chance, der egentlig er uhørt.

Jeg tror, det er en helt forkert måde, det sker på. Det er jo, som det er sagt af flere, ikke noget, der haster. Hvorfor skal det dog trækkes ned over hovedet på os alle sammen i løbet af nogle få dage, når vi lige så godt i ro og mag kunne sidde og gennemgå tingene og få noget fornuftigt ud deraf? Det kan der komme, det er der ikke spor tvivl om. Der kan også komme det, man gerne vil have, nemlig noget rimeligt. Men det viser jo, at det ikke er lagt op på en rette måde. Ministeren har måttet stille ændringsforslag, der klart viser, at det, man havde beregnet det hele på, var faldet sammen som et korthus, og det ville have været at stikke blå i øjnene på dem, der troede på, at de skulle have noget. Det fik de ikke. Der er en fejl, der er blevet rettet for Københavns vedkommende. Jeg synes, det er i orden, at den bliver rettet, for ellers havde det set helt galt ud. Men der er en række fejl i øvrigt, der ikke er blevet rettet, om end det, der er sket med ændringsforslaget om landligger-skatten, betyder nogle

millioner kroner sparet for den kommune, Frederiksberg, hvor jeg hører til.

Men alt i alt vil jeg sige, at det er forunderligt, at en så stor ting, som der er tale om her, virkelig skal jaskes igennem på den måde, det sker. Vi har jo ikke under udvalgsarbejdet, selv om jeg erkender, der er kommet hurtige svar, fået virkelig at vide, hvad det drejer sig om, og vi har ikke haft skygge af chance for overhovedet at sætte os ind i enkelthederne og dermed bedømme, om alle de vægte og kriterier, og hvad ved jeg, nu er de rette, eller om der om føje tid skal laves om på dem for at få det ønskemål ud af det, som man vil have. Det er jo det, der er sket: man har stillet resultatet op, og så har man regnet tilbage. Det var den fremgangsmåde, som vi i gamle dage, da jeg gik i skole, brugte. Vi fandt frem til det facit, det skulle blive, og regnede så tilbage. Det kaldte vi for at snyde, og det er da problemet, om ikke en stor del af Danmarks befolkning rundt om i kommunerne, navnlig dér, hvor de kommer til at mærke dette, vil føle, at vi har kigget i facitlisten, at vi har snydt.

#### Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg skal først takke ordførerne for de interessererede bemærkninger, som man er fremkommet med, og for det arbejde, man har gjort i udvalget. Der har været rejst en lang række spørgsmål i forbindelse med behandlingen, som vi fra indenrigsministeriets side har bestræbt os på at besvare så hurtigt og godt som muligt for derved at give den bedst mulige baggrund for en stillingtagen til forslagene.

Det har fra flere sider været beklaget, at tiden har været knap, det har vi tidligere diskuteret i forbindelse med første behandling. Det er givet, at det havde været ønskeligt, hvis man havde haft længere tid til rådighed, men det har som bekendt ikke været muligt.

Jeg finder imidlertid, at der alligevel er sket en ganske god belysning af perspektiverne i forslagene. Der har jo derudover også været kraft og tid til at belyse en række ting, som ikke direkte havde sammenhæng med de fremsatte forslag, men forfulgte andre hovedideer om, hvad der skulle ske på det kommunale eller det sociale område. Derved håber jeg, at der også er sket en belysning af de